

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

sammen. Der ligger virkelig perspektiver i tanken om at tage skridt i denne retning. Der er god plan i, at man f. eks. i forbindelse med opførelsen af idrætshaller rejser spørgsmålet, om ikke man til disse haller kan knytte lokaler, der giver plads for andre udviklingsmuligheder også. Jeg tror, at en undersøgelse heraf til klarlæggelse af de muligheder, der er, vil være på sin plads. Jeg tror, man derved kan medvirke til — og det anser jeg for meget nyttigt — at nedbryde nogle af de skel, der findes mellem grupper, som hver for sig holder sig inden for visse begrænsede dele af kulturlivet uden rigtig at kunne tale med hinanden om tingene.

Jeg er altså parat til at nedsætte et udvalg, et snævert udvalg, hvor idrættens folk naturligvis er med, et udvalg, hvis opgave det er at klarlægge den stilling, idrætsudøvelsen i dag indtager, de vilkår, hvorunder man arbejder økonomisk og med hensyn til de ydre rammer, det offentliges stilling dertil, og som kan fremlægge betragtninger over, hvordan man kan styrke mulighederne for, at flere, også ældre, kan inddrages i former for idræt. Jeg finder det vigtigt, at man får undersøgt forholdet mellem det offentlige, stat og kommune, og de organisationer, der tager sig af opgaverne. Der er utvivlsomt en lang række koordineringsopgaver, som det vil være naturligt at se på. Der kan være andre problemer. Det må være meningen, at man giver udvalget et bredt kommissorium uden at sige til det, at det skal udarbejde et konkret lovforslag. Det er meget vigtigt, at vi her i tinget har en bred fremstilling af hele problematikken, og jeg tror, at der ud af en sådan udvalgsundersøgelse vil kunne komme et materiale, der på en meget hensigtsmæssig måde kan indgå i vurderingen af den måde, hvorpå idrætten skal placeres i den fremtidige udvikling.

Simonsen: Jeg tror, forslagsstillerne har megen ret i, at vi har behov for en undersøgelse af idrættens forhold og dermed af idrættens placering i samfundet. Der er vist ingen hverken i eller uden for denne sal, der vil bestride den fortjenstfulde indsats, som udføres fra idrætsorganisationernes side, ikke alene set ud fra det rent fritidsbeto-

nede, men i lige så høj grad set ud fra den mere fysiske side, som jo forslagsstillerne siger nogle smukke bemærkninger om, bemærkninger, som jeg må sige at jeg kan tilslutte mig.

Meget er da også gennem årene gjort rundt omkring i kommunerne i form af idrætshaller osv. og også fra statens side bl. a. gennem tipsmidlerne for at skabe en bedre baggrund for dette arbejde. Tilbage står blot stadig en række uløste problemer, som naturligt vil opstå for et fritidsområde, som ønsker, og som også bør have, en selvstændig placering i samfundet. Jeg konstaterer da også med tilfredshed, at forslagsstillerne ikke ønsker denne selvstændighed antastet gennem det kommissionsarbejde, som man foreslår.

Målsætningen må altså være at etablere ordninger, som bevarer selvstændigheden, men samtidig giver disse organisationer tilstrækkeligt albuerum til at virke i et moderne samfund. Fra visse sider er det med rette hævdet, at der kunne være betænkeligheder ved at tage et isoleret område inden for fritidssektoren frem og behandle det alene. På den anden side er der for idrættens vedkommende tale om et omfattende arbejde, som vi vel nok må indrømme ikke altid har fået den plads i den almindelige fritidsdiskussion, som man kunne ønske. Derfor kan vi i den konservative folketingsgruppe støtte det foreslåede undersøgelsesarbejde, men vi er enige med kulturministeren i, at det bør ske i et udvalg med fleksible arbejdsbetingelser og ikke i en tungt arbejdende kommission. Det, vi efter vor mening må være interesseret i skal komme ud af et undersøgelsesarbejde, skal være et debatoplæg, det skal ikke være et kompromisforslag med en række særudtalelser fra enkeltmedlemmer, hvorefter vi alligevel skal til at vurdere disse udtalelser i forhold til hinanden.

Jeg tror, at vi netop savner et debatoplæg, som kan være inspirerende for vore fremtidige afgørelser af, hvordan idrætten fortsat kan være en selvstændig organisation, selvstændigt arbejdende, i dette samfund, men samtidig have sådanne midler til rådighed fra samfundet, at den får mulighed for at øve den indsats, som vi alle ønsker at idrætten skal øve.

Vi har jo også gode erfaringer, synes jeg, fra